

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17. listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kuriata

Protokolant: sekr. Ewelina Szczepuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10. listopada 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda P. B. kwotę 14000 (czternaście tysięcy) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29. września 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3676,40 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 530,99 złotych tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa oraz kwotę 400 złotych tytułem opłaty od rozszerzonego powództwa;

IV. zwraca powodowi kwotę 40,60 złotych tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

UZASADNIENIE

Powód P. B. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 6 000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 26 czerwca 2014 roku, ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ w dniu 26 czerwca 2014 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, iż w dniu 26 czerwca 2014 roku doszło do wypadku – zderzenia pojazdów w wyniku, którego doznał urazu w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia klatki piersiowej oraz urazu psychicznego. Podał, że do dnia dzisiejszego utrzymują się u niego bóle głowy i kręgosłupa, drętwienie rąk i bolesność nadgarstków, a nadto zaburzenia snu. Wobec powyższego zmuszony jest do zażywania środków przeciwbólowych, które osłabiają jego ogólną kondycję psychofizyczną. Od wypadku stał się osobą nerwową, rozdrażnioną, boi się poruszać pojazdami mechanicznymi. Wskazał, że przed wypadkiem nie miał problemów zdrowotnych, lubił czynnie spędzać wolny czas, był osobą aktywną. Podniósł, że zgłosił szkodę stronie pozwanej, która decyzją z dnia 24 września 2014 roku odmówiła wypłaty zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że z załączonej dokumentacji wynika, że słusznie odmówiła wypłaty odszkodowania. Podniosła, że samochód powoda posiada tylko nieznaczne, powierzchowne uszkodzenia w okolicach zderzaka. Prowadzi to do wniosku, że w trakcie kolizji pojazdy zderzyły się z nieznaczną siłą, zaabsorbowaną przez konstrukcję auta.

Pismem z dnia 5 lipca 2016 roku powód zmienił żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od strony pozwanej ponad dotychczas dochodzoną kwotę 6 000 zł dalszych 8 000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2014 roku.

W piśmie z 15 lipca 2016 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, w tym także w zakresie rozszerzonego powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 czerwca 2014 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego w tył pojazdu kierowanego przez powoda, uderzył inny pojazd.

Sprawcę powyższego wypadku i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obowiązująca w chwili wypadku.

Bezsporne

Bezpośrednio po zdarzeniu powód nie był hospitalizowany, a z uwagi na odczuwane dolegliwości bólowe głowy i kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz ból klatki piersiowej był konsultowany przez ortopedę, który zalecił powodowi noszenie kołnierza ortopedycznego oraz leki przeciwbólowe. Powód nosił kołnierz ortopedyczny przez okres miesiąca, a następnie odbył zalecone mu zabiegi rehabilitacyjne na odcinek szyjny kręgosłupa.

Dowód: - przesłuchanie powoda, k. 44

Na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 26 czerwca 2014 roku, powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa odcinka szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo-torebkowego. Powyższy wypadek skutkuje u niego do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi kręgosłupa odcinka szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych i przy utrzymywaniu pozycji wymuszonej (pisanie, czytanie) i zmuszają powoda do przyjmowania leków przeciwbólowych. Polepszenie utraconej sprawności ruchowej kręgosłupa szyjnego wymaga długiego leczenia usprawniającego. W przyszłości powód będzie wymagał kontynuacji leczenia usprawniającego.

Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu, którego powód doznał w konsekwencji powyższego wypadku, wynosi 5 %.

W wyniku powyższego zdarzenia powód doznał przyspieszeniowo – opóźnieniowego urazu kręgosłupa szyjnego spowodowanego siłami wywołującymi nagle przyspieszenie lub opóźnienie ruchu szyi i głowy w stosunku do klatki piersiowej. Uraz ten może wywołać zarówno uszkodzenie struktur kręgosłupa, jak i może zaburzać funkcjonowanie układu nerwowego. Powód przebył typowe leczenie przy tego typu urazach. Bezpośrednio po zdarzeniu stopień odczuwanych dolegliwości był wyższy, a wraz z poprawą stanu klinicznego powoda ulegał stopniowemu zmniejszeniu.

W zakresie neurologicznym stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda wynosi 2%.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu chirurgii i ortopedii - M. J., k. 56-59

- opinia biegłego z zakresu neurologii A. D., k. 80-83

Przed powyższym wypadkiem powód nie miał problemów ze zdrowiem, prowadził aktywny tryb życia, uprawiał sport, tj. bieganie. Po zdarzeniu z 26 czerwca 2014 roku ograniczył bieganie w związku, że wówczas odczuwał ból kręgosłupa.

Zgodnie z zaleceniem rehabilitanta zaczął uczęszczać na basen. Obecnie nadal odczuwa dolegliwości bólowe głowy i kręgosłupa, a w razie ich nasilenia zażywa środki przeciwbólowe.

Dowód: - przesłuchanie powoda, k. 44

Pismem z dnia 22 sierpnia 2014 roku powód zgłosił powyższą szkodę stronie pozwanej i wezwał ją do zapłaty kwoty 30000 zł tytułem zadośćuczynienia, a w przypadku braku możliwości zakończenia postępowania likwidacyjnego w terminie 30 dni wypłatę kwoty 15000 zł tytułem bezspornej kwoty zadośćuczynienia. Strona pozwana w piśmie z 24 września 2014 roku odmówiła wypłaty zadośćuczynienia za skutki powyższego wypadku z dnia 26 czerwca 2014 roku.

bezsporne

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W wypadkach przewidzianych w artykule powyższym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 kc).

Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej - krzywdy. Krzywdą określa się cierpienia fizyczne i psychiczne. Do cierpień fizycznych zalicza się przede wszystkim ból i podobne do niego dolegliwości. Cierpieniem psychicznym będą ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia.

Celem zadośćuczynienia pieniężnego jest złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych – dlatego zadośćuczynienie obejmuje wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości, zaś w orzecznictwie przyjęto, że zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować zarówno cierpienia fizyczne i psychiczne już doznane, czas ich trwania, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości, a więc prognozy na przyszłość (wyrok SN z dnia 18 maja 2004 r., IV CK 357/03, LEX nr 584206).

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową, zasadą jest indywidualizacja okoliczności określających rozmiar krzywdy, przy uwzględnieniu konkretnego przypadku, w którym doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Wysokość zadośćuczynienia musi mieć charakter kompensacyjny, a więc przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że strona pozwana odpowiada za szkodę, której doznał powód w następstwie wypadku z dnia 26 czerwca 2014 roku. Bezspornym jest również, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty zadośćuczynienia.

Sąd podzielił stanowisko powoda, że strona pozwana zobowiązana jest do zapłaty zadośćuczynienia na jego rzecz z uwagi na rozmiar doznanej przez powoda krzywdy odniesionej w wyniku zdarzenia z dnia 26 czerwca 2014 roku.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem strony pozwanej, zgodnie z którym, skoro samochód powoda posiada tylko nieznaczące, powierzchowne uszkodzenia w okolicach zderzaka, to prowadzi to do wniosku, że w trakcie kolizji pojazdy zderzyły się z nieznaczną siłą zaabsorbowaną przez konstrukcję auta.

Zdaniem Sądu, treść zebranych w sprawie dowodów, a przede wszystkim opinii biegłych z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. (2) i neurologii A. D. (2) uzasadnia przyjęcie, że między powyższym zdarzeniem a szkodą, której doznał powód, zachodzi normalny związek przyczynowy.

Zauważyć należy, iż biegli w złożonych opiniach podali, że w wyniku powyższego zdarzenia powód doznał przyspieszeniowo – opóźnieniowego urazu kręgosłupa szyjnego, opisywanego jako uszkodzenie kręgosłupa szyjnego

spowodowane siłami wywołującymi nagle przyspieszenie lub opóźnienie ruchu szyi i głowy w stosunku do klatki piersiowej, powstający zwykle w wyniku urazu komunikacyjnego. Uraz ten może wywoływać zarówno uszkodzenie struktur kręgosłupa, jak i może zaburzać funkcjonowanie układu nerwowego. Podkreślić przy tym należy, że charakter powstania uszkodzeń ciała tego rodzaju, tzw. „smagnięcie biczem” nie wymaga w żaden sposób, aby towarzyszyły mu rozległe uszkodzenia pojazdu. Do tego rodzaju urazu dochodzi w wyniku gwałtowanego, nieprzewidywanego działania energii kinetycznej.

Z opinii biegłych wynika jednoznacznie, że na skutek zdarzenia z dnia 26 czerwca 2014 roku powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo torebkowego. U powoda powyższy wypadek, skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi ze strony odcinka szyjnego kręgosłupa, nasilającymi się głównie po przeciążeniu oraz niewielkim ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa. W przyszłości u powoda wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego.

W związku z obrażeniami ciała, jakich doznał powód w powyższym wypadku musiał poddać się leczeniu, odczuwał cierpienia fizyczne i psychiczne, a nadto musiał zmienić dotychczasowy tryb życia, ograniczyć aktywność życiową, co niewątpliwie stanowi krzywdę wymagającą kompensaty w postaci zadośćuczynienia.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że rozmiar doznanych przez powoda obrażeń ciała, rozmiar i stopień nasilania cierpień fizycznych i psychicznych, wiek powoda oraz uszczerbek na zdrowiu w łącznej wysokości 7 % uzasadnia przyznanie powodowi kwoty 14000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu, kwota 14000 zł wraz z odsetkami ustawowymi, zasądzona na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia, będzie dla niego odpowiednią kompensatą za doznaną krzywdę, zwłaszcza, zważywszy na to, że wskutek powyższego wypadku powód doznał obrażeń ciała, wystąpiła konieczność jego leczenia, nosił kołnierz ortopedyczny, co niewątpliwie stanowiło istotny dyskomfort i znacznie utrudniało mu normalne funkcjonowanie i wykonywanie czynności życia codziennego, jak i pracę zawodową. Sąd uznał, że powyższa kwota stanowi należytą kompensatę za krzywdę doznaną przez powoda, przedstawia dla niego ekonomicznie odczuwalną wartość i nie jest nadmierna, lecz utrzymana w rozsądnych granicach. Zadośćuczynienie ma zrekompensować nie tylko dotychczas odczuwaną przez powoda krzywdę, ale również tę, która wystąpi w przyszłości.

W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wymagał uzupełnienia i pozwalał na rozstrzygnięcie sprawy, w szczególności nie zachodziła potrzeba przeprowadzenia dalszych dowodów, w tym dowodu z opinii uzupełniającej biegłego neurologa, bowiem wydane przez biegłych opinie są pełne, logiczne, przekonujące i nie nasuwają żadnych wątpliwości.

Odsetki od kwoty 14000 zł zasądzono – zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 24 września 2014 roku, bowiem bezspornym było, że powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która w piśmie z 24 września 2014 roku odmówiła wypłaty zadośćuczynienia. Orzeczenie w tym zakresie oparto na przepisach art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc w zw. z art. 817 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392).

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc. Koszty poniesione przez powoda obejmują opłatę od pozwu 300 zł, opłatę od pełnomocnictwa – 17 zł, zaliczka na biegłego 959,99 zł i koszty zastępstwa procesowego 2400 zł - stosownie do § 2 ust. 1 i 2, § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013.461 ze zm.).

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U.2016.623) w zw. z art. 98 § 1 kpc. Zgodnie z wynikiem procesu, obciążono stronę pozwaną wydatkami poniesionymi w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych w kwocie 530,99 zł oraz tytułem opłaty od rozszerzonego powództwa w kwocie 400 zł.

Sąd zwrócił powodowi kwotę 40,60 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłych (punkt IV sentencji).